

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/36/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3611205911
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2012:3611205911.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Partizánskom v konaní pred sudcom Mgr. Dušanom Ďurianom v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176, so sídlom v Piešťanoch, Teplická č. 7434/147, proti odporcovi W. T., B.. XX.XX.XXXX, trvale bytom v L.U.C., Y. W. Č.. XXXX/XX, ktorého pobyt nie je známy, zastúpenému H. U., L. O. U., ako opatrovníkom, o zaplatenie 228,21 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 211,54 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 211,54 € od 28.09.2006 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania v sume 16,50 €, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka podľa hlavy 7 § 6 úverových podmienok navrhovateľa, ktorej obsahom je právo navrhovateľa v prípade predčasnej splatnosti úveru na zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, na ktorý by navrhovateľovi vznikol nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 11.11.2011 doručil navrhovateľ tunajšiemu súdu návrh na začatie konania zo dňa 09.11.2011, ktorou sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 228,21 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 228,21 € od 28.09.2006 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu nesplateného úveru podľa úverovej zmluvy č. 3602014163 zo dňa 03.02.2006. V návrhu uviedol, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru v sume 363,81 €, ktorý sa odporca zaviazal splácať v 12 mesačných splátkach v sume 37,54 €, t.j. spolu v sume 450,48 €. Nakoľko odporca nesplácal úver podľa dohodnutých podmienok v súlade s úverovými podmienkami mu dňa 27.09.2006 zaslal výzvu na zaplatenie celého zostatku dlhu v sume 379,87 €; odporca po predčasnej splatnosti úveru zaplatil sumu 151,66 €, preto dlh predstavuje 228,21 €.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa nevyjadril.

O návrhu navrhovateľa rozhodol súd najskôr platobným rozkazom č.k. 21Ro/452/2011-15 zo dňa 06.12.2011, ktorý však musel uznesením č.k. 21Ro/452/2011-41 zo dňa 04.05.2012 podľa § 173 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v plnom rozsahu zrušiť, nakoľko sa ho nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk. Uznesením č.k. 5C/36/2012-44 zo dňa 05.06.2012 ustanovil súd odporcovi opatrovníka v osobe H. U., L. O. U., pretože miesto jeho pobytu sa nepodarilo zistiť, odporca sa na adrese predchádzajúceho trvalého pobytu nezdržiava, čo súd zistil z písomnej

správy Mestskej polície Partizánske zo dňa 17.01.2012 (č.l. 19 spisu), od 25.02.2008 má hlásený pobyt bezdomovca v meste L.U.Q., čo vyplýva zo správy Registra obyvateľov Banská Bystrica doručenej súdu dňa 16.02.2012 (č.l. 24 spisu), na poslednej adrese a ani na inej adrese zásielky nepreberá, z adresy posledného trvalého pobytu sa odsťahoval asi pred tromi rokmi, čo súd zistil zo správy OO PZ Partizánske zo dňa 31.03.2012 (č.l. 40 spisu), jeho pobyt nie je súdu známy, nie je ani evidovaný ako nezamestnaný (č.l. 33 spisu) či vo výkone trestu alebo väzby (č.l. 35 spisu), pričom nie je známy ani zamestnávateľ odporcu (č.l. 25 spisu), zásielku sa odporcovi nepodarilo doručiť ani oznámením na informačnej tabuli mestského úradu, čo súd zistil z oznámenia Mestskej polície Partizánske zo dňa 27.03.2012 (č.l. 37 spisu). Nakoľko v prejednávanej veci ide o tzv. drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.) pre ustanovenie opatrovníka odporcu ako účastníkov, ktorého pobyt nie je známy, neplatí obmedzenie podľa § 29 ods. 6 tretia veta O.s.p.

Navrhovateľ ani opatrovník odporcu sa pojednávania nariadeného na deň 25.07.2012 nezúčastnili, hoci naň boli obidvaja predvolaní riadne a včas (č.l. 45 spisu), navrhovateľ svoju neúčast' ospravedlnil písomným podaním zo dňa 17.07.2012 (č.l. 49 spisu), ktorým súčasne nepožiadal o odročenie pojednávania a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti, opatrovník odporcu svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil a ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, preto súd v záujme hospodárnosti konania prejednal vec v ich neprítomnosti, keď v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pritom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal nasledujúce dokazovanie:

Z úverovej zmluvy č. 3602014163 zo dňa 03.02.2006 (č.l. 4 spisu) v spojení s úverovými zmluvnými podmienkami navrhovateľa (č.l. 4 p.v. - 5 spisu) súd zistil, že navrhovateľ a odporca uzavreli zmluvu o úvere, v ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi sumu 363,81 € (10.960,- Sk) a odporca sa zaviazal vrátiť uvedenú sumu v 12 pravidelných splátkach po 37,54 € (1.131,- Sk) mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 03.03.2006 formou poštových poukázok s konečnou výškou úveru v sume 450,51 € (13.572,- Sk); v zmluve je uvedená hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) ako 23,88 %; odporca uzavrel zmluvu ako fyzická osoba bez oprávnenia na podnikanie; neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové zmluvné podmienky navrhovateľa, podľa ktorých je odporca povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v zmluve, v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny a úroky, ktoré je odporca platiť podľa zmluvy (§ 1 hlavy 5 úverových zmluvných podmienok); ďalej odporca je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie navrhovateľa v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace (§ 3 písm. a/ hlavy 6 úverových zmluvných podmienok); v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písm. a/, b/, c/ tejto hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti odporcu uhradiť navrhovateľovi celý poskytnutý úver, je odporca povinný uhradiť navrhovateľovi súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by navrhovateľovi vznikol nárok z titulu úveru, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach (§ 6 hlavy 7 úverových zmluvných podmienok); okrem toho v prípade omeškania so splátkou úveru alebo jej časti dlhšom ako sedem dní je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 8 % zo sumy, so zaplatením ktorej je v omeškaní (§ 3 hlavy 14 úverových zmluvných podmienok) a zmluvnú pokutu vo výške 5 % zo sumy, so zaplatením ktorej je v omeškaní ak omeškanie trvá dlhšie ako šesť mesiacov (§ 4 hlavy 14 úverových zmluvných podmienok); poplatok za upomienku bol dohodnutý v sume 3,32 € (§ 5 hlavy 14 úverových zmluvných podmienok).

Zo splátkového kalendára zmluvy (č.l. 6 spisu) súd zistil, že odporca zaplatil 5 splátok úveru v sume 37,54 € a časť jednej splátky v sume 34,59 €, tiež zaplatil vyúčtovanú zmluvnú pokutu v sume 4,45 €, všetko spolu v sume 226,75 €, nezaplatil splátku úveru v sume 37,54 € splatnú dňa 20.09.2006; dňa 27.09.2006 uplatnil navrhovateľ pokutu za predčasnú splatnosť úveru v sume 16,67 € a predčasnú splatnú istinu v sume 171,04 €, všetko spolu v sume 454,96 €.

Listom zo dňa 27.09.2006 (č.l. 7 spisu) oznámil navrhovateľ odporcovi, že vzhľadom na skutočnosť, že nesplácal úver podľa zmluvy o úvere č. 3602014163 riadne a včas, uplatnil svoje právo na predčasnú

splatnosť celého úveru a to v nadväznosti na úverové podmienky, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy; navrhovateľ oznámil odporcovi, že spolu s celým poskytnutým úverom je povinný uhradiť i zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, ktorá pokuta bola vyčíslená v súlade s úverovými podmienkami a obmedzeniami danými platnou právnou úpravou. V dôsledku omeškania so splácaním úveru teda navrhovateľ vyzval odporcovi okrem zaplataenia dlžných splátok okamžite uhradiť i zostávajúcu časť úveru spolu so zmluvnou pokutou - celková dlžná suma predstavovala 379,87 €; list doručoval navrhovateľ odporcovi dňa 03.10.2006 prostredníctvom pošty (č.l. 8 spisu) na adresu trvalého pobytu odporcu uvedenú v zmluve Partizánske, Janka Kráľa č. 1167/34.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka, ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 768f Obchodného zákonníka, ustanovenia účinné od 15. januára 2009 sa nevzťahujú na omeškanie, ktoré vzniklo pred 15. januárom 2009.

Podľa § 369 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka (v znení účinnom k prvému dňu omeškania odporcu), ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplataenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10 % vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10a nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia č. 586/2008 Z. z. (prechodné ustanovenie účinné od 1. januára 2009), ak došlo k omeškaniu pred 1. januárom 2009, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa doterajších predpisov účinných do 31. decembra 2008.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.12.2008), výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V prejednávanej veci dospel súd po vykonanom dokazovaní k záveru, že návrh navrhovateľa je v prevažnej časti dôvodný.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľ a odporca uzavreli zmluvu o úvere zo dňa 03.02.2006, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi sumu 363,81 € (10.960,- Sk) za účelom kúpy tovaru (obývací stena) a odporca sa zaviazal vrátiť uvedenú sumu v 12 pravidelných splátkach po 37,54 € (1.131,- Sk) mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 03.03.2006 formou poštových poukážok s konečnou výškou úveru pre odporcu ako spotrebiteľa v sume 450,51 € (13.572,- Sk); z predloženého splátkového kalendára úveru vyplýva, že odporca pred predčasnou splatnosťou úveru uhradil len dve dohodnuté splátky úveru (poslednú dňa 25.05.2008); tri splátky a časť ďalšej zaplatil odporca až po predčasnej splatnosti úveru dňa 07.12.2006, resp. dňa 31.08.2007. V dôsledku omeškania odporcu so zaplatením dohodnutých splátok vyzval navrhovateľ odporcu listom zo dňa 27.09.2006 na splatenie celého úveru spolu so zmluvnými pokutami.

Navrhovateľ návrhom uplatnil zaplatenie spolu sumy 228,21 € s príslušenstvom, ktorá pozostávala zo sumy 37,54 € ako 1 nezaplatennej splátky úveru, zo sumy 2,95 € ako nedoplatku jednej splátky úveru, zo sumy 171,04 € ako dlžnej istiny a zo sumy 16,67 € ako zmluvnej pokuty za predčasnú splatnosť úveru.

Predmetom konania bol záväzok odporcu, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere. I keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na odporcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah navrhovateľa a odporcu založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností resp. následkov omeškania) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv).

V dôsledku omeškania odporcu s plnením peňažného záväzku uplatnil navrhovateľ popri istine úroky z omeškania vo výške 0,024 % denne (t.j. 8,76 % ročne) z dlžnej sumy. V čase uzavretia spornej zmluvy o úvere bola úprava úrokov z omeškania obsiahnutá v dvoch právnych predpisoch a to v ustanovení § 369 Obchodného zákonníka a v ustanovení § 517 Občianskeho zákonníka. Kým Obchodný zákonník v čase uzavretia spornej zmluvy o úvere výšku úrokov z omeškania pri jej dojednaní zmluvnými

stranami neobmedzoval, Občiansky zákonník neumožňoval dojednať vyššie úroky z omeškania než maximálne do výšky dvojnásobku diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku bola v tomto smere pre spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa spotrebiteľ vzdať nemohol. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa; spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie; v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Na základe uvedeného vo vzťahu k odporcovi ako spotrebiteľovi je možné uplatniť len úroky z omeškania podľa Občianskeho zákonníka, t.j. vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu a z tohto právneho názoru súd pri rozhodovaní vychádzal.

Preto súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 211,54 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 211,54 € od 28.09.2006 do zaplataenia. Prisúdená suma pozostáva zo sumy 37,54 € ako 1 nezaplataenej splátky úveru, zo sumy 2,95 € ako nedoplatku jednej splátky úveru a zo sumy 171,04 € ako dlžnej istiny.

Nakoľko odporca je v omeškaní so zaplataením peňažného záväzku uložil súd odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi popri istine aj uvedené úroky z omeškania. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd z dvojnásobku diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska, ktorá ku dňu 28.09.2006 predstavovala 4,50 % ročne (4,50 % x 2 = 9 %), na úrokoch z omeškania tak navrhovateľ uplatnil menej (8,76 % ročne) ako bol jeho nárok, preto súd viazaný jeho návrhom (§ 153 ods. 2 O.s.p.) mu úroky z omeškania v uplatnenej výške priznal. Uvedené úroky z omeškania prisúdil súd navrhovateľovi od 28.09.2006, teda nasledujúci deň po výzve navrhovateľa odporcovi na predčasné splatenie úveru.

Súd zamietol návrh v časti o zaplataenie sumy 16,67 € ako zmluvnej pokuty za predčasnú splatnosť úveru spolu s úrokmi z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 16,67 € od 28.09.2006 do zaplataenia, pretože podľa názoru súdu túto sumu uplatnil navrhovateľ na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Navrhovateľ túto sumu uplatnil na základe § 6 hlavy 7 úverových zmluvných podmienok, podľa ktorého v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností predpokladaných v uvedenej hlave zmluvných podmienok, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti odporcu uhradiť navrhovateľovi celý poskytnutý úver, je odporca povinný uhradiť navrhovateľovi súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by navrhovateľovi vznikol nárok z titulu úveru, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Z uvedeného vyplýva, že pre prípad predčasnej splatnosti úveru ide o dojednanie o zmluvnej pokute a nie o úroku (o úrok by išlo v prípade riadneho splácania úveru). Z dokazovania nevyplýva, že táto zmluvná pokuta bola ako zmluvná podmienka individuálne dojednaná, pretože bola súčasťou vopred pripravenej predtlaču úverových zmluvných podmienok navrhovateľa. Dojednanie o zmluvnej pokute považuje súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože podľa názoru súdu vo svojom dôsledku spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov konania v neprospech odporcu ako spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka), pretože požaduje od odporcu ako spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku (§ 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka).

Zo zmluvy vyplýva, že splatenie poskytnutého úveru s úrokom bolo rozvrhnuté na 12 splátok po 37,54 €, pričom prvá splátka bola splatná dňa 03.03.2006 a posledná dňa 03.02.2007, je teda zrejmé, že splatenie úveru s úrokom bolo dohodnuté na dobu 1 roka. V dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru zo strany navrhovateľa, vznikla odporcovi povinnosť vo výraznom predstihu splatiť navrhovateľovi okrem sumy úveru aj celý pôvodne dohodnutý úrok z úveru (nie nepodstatná je v tejto súvislosti aj skutočnosť, že právo jednostranne vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru bolo zakotvené len v prospech navrhovateľa v úverových zmluvných podmienkach, ktorých znenie nemohol odporca ovplyvniť), t.j. prakticky po uplynutí šiestich mesiacov vznikla odporcovi podľa úverových zmluvných podmienok povinnosť vrátiť navrhovateľovi celý úver aj s úrokom pôvodne rozvrhnutým na 1 rok. Uvedené výrazné skrátenie

splatnosti úveru, bez vplyvu na výšku úroku, považuje súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože podľa názoru súdu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov konania v neprospech odporcu ako spotrebiteľa s tým, že ani skutočnosť, že k predčasnej splatnosti úveru došlo v dôsledku omeškania odporcu zo splátkami úveru nemožno v tomto smere absolutizovať, pretože právo vyhlásiť úver za predčasne splatný bolo zakotvené len v prospech navrhovateľa. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky spôsobuje jej neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka), preto súd návrh v časti o zaplatenie sumy 16,67 € uplatnenej na základe predmetnej zmluvnej podmienky ako nedôvodný zamietol. Keďže sumu 16,67 € zamietol súd ako nedôvodnú, nemohol sa odporca dostať ani do omeškania s jej zaplatením, preto bolo dôvodné zamietnuť aj uplatnené úroky z omeškania z tejto sumy.

Súčasne súd v zmysle § 153 ods. 4 O.s.p. obligatórne bez návrhu výslovne uviedol neprijateľnú zmluvnú podmienku, z dôvodu ktorej nepriznal plnenie navrhovateľovi, vo výroku rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. Keďže navrhovateľ mal podľa názoru súdu neúspech len v pomerne nepatrnej časti uplatnenej istiny s príslušenstvom vzhľadom na predmet konania, priznal mu súd plnú náhradu trov konania a uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 16,50 €, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podanie návrhu na súd (č.l. 13 spisu).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, a to písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
 5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
 6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
 7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
 8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
 9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
 10. bol odvolacím súdom schválený zmier
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
 3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
 4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).